

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľky **V. N.**, bývajúcej v S. č.X., zastúpenej JUDr. J. J., bývajúcim v K., T. č. X., proti odporcovi **V. P.**, bývajúcemu v S. č. X., zastúpenému JUDr. L. C., advokátom v R., H.č.X., v konaní **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 8 C 24/2003, o vylúčení sudkyne Krajského súdu v Košiciach z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 4 Co 51/2007, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzana Šoltýsová **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 4 Co 51/2007 (vec Okresného súdu Rožňava sp.zn. 8 C 24/2003).

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podaním z 12.3.2008 (č.l. 173 spisu), doplneným podaním z 11.4.2008 uplatnila opätovnú námietku zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne (predsedníčky senátu) Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzany Šoltýsovej. Ako nové dôvody jej vylúčenia uviedla, že postup sudkyne v konaní, vzhľadom na predchádzajúce jej rozhodnutia, ktorých nezákonnosť musel riešiť Najvyšší súd Slovenskej republiky, je pokračovaním v tomto nezákonnom konaní a hrubým porušovaním práva navrhovateľky a jej splnomocneného zástupcu. Mala za to, že sudkyňa opätovne dáva najavo svoj pomer k veci a k účastníkom konania, a preto má pochybnosti o jej nezaujatosti. Poukázala na to, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. marca 2007 sp.zn. 1 Nc 5/2007, ktorým rozhodol o nevyklúčení menovanej sudkyne z konania vo veci, jej bolo doručené až s termínom nariadeného pojednávania vo veci na deň 27.3.2008, pričom z jeho obsahu nevyplýva, z ktorého dňa je vyjadrenie JUDr. Zuzany Šoltýsovej k vznesenej námietke zaujatosti, ani to, kedy bola predmetná námietka predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej

republiky na vybavenie. Z tohto konania sudkyne, ako aj z jej oznámenia, že sa opakovanou námietkou zaujatosti nebude zaoberať, mala za to, že táto opätovne porušuje jej práva a vyvíja na ňu psychický nátlak. Žiadala, aby nadriadený súd JUDr. Zuzanu Šoltýsovú vylúčil z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci a zo všetkých právnych vecí tých istých účastníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. posudzoval opodstatnenosť tvrdenia navrhovateľky o zaujatosti sudkyne Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzany Šoltýsovej z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu, sledovanému uvedeným ustanovením, zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to: 1/ k veci, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo 2/ k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo 3/ k zástupcom účastníkov konania, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod 2/.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15a O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napr. Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranné rozhodovať (II. ÚS 105/01, Sbíрка nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nález č. 98, str. 11).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Sudkyňa Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzana Šoltýsová sa k námietke navrhovateľky opakovane vyjadrila tak, že vo veci sa necíti byť zaujatá. Účastníkov konania nepozná. K prejednáwanej veci nemá žiadny vzťah.

Takýto vzťah uvedenej sudkyne k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom nepreukázala ani navrhovateľka a taký vzťah nevyplýva ani z obsahu súdneho spisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na tú skutočnosť, že v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci ako aj iných veciach účastníkov, ktoré prejednával a rozhodoval.

Opodstatnenosť námietky zaujatosti sudkyne Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzany Šoltýsovej nemožno vyvodit' len z opakovaného tvrdenia navrhovateľky, že v konaní nezákonne rozhodovala, a preto je voči nej zaujatá, ani z jej subjektívneho hodnotenia postupu sudkyne vo vedení konania, keďže dôvodom vylúčenia sudcu môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však iba ničím nepreukázaná a ani nespravdepodobnená domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sudkyňa Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zuzana Šoltýsová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2008

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :